

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí 7. júna 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **B. Š.** pre trestný čin podvodu podľa § 9 ods. 2, § 8 ods. 1, § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, o sťažnosti obhajcu obvineného JUDr. D. D. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 16. marca 2011, sp. zn. BB-3T/1/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 16. marca 2011, sp. zn. BB-3T/1/2010, bola podľa § 70 ods. 1 Tr. por. uložená obhajcovi obvineného JUDr. D. D. poriadková pokuta vo výške 800 eur.

Svoje rozhodnutie súd odôvodnil tým, že hlavné pojednávanie v danej trestnej veci bolo naposledy vytýčené na dni 23. až 25. februára 2011, keď 22. februára 2011 v dopoludňajších hodinách bolo súdu doručené podanie (telefaxom), v ktorom sa žiada o odročenie termínu hlavného pojednávania, nakoľko obhajca JUDr. D. D. sa nachádza t.č. na lekárskech ošetrovaniach v Univerzitnej nemocnici na A. v B.. Neskôr toho istého dňa boli telefaxom doručené súdu aj fotokópie lekárskech správ. Na základe týchto správ potom predseda senátu zrušil termín hlavného pojednávania. Následne vyzval obhajcu obvineného, aby v lehote do troch dní od doručenia výzvy uviedol skutočnosti a otázky, na ktoré má byť vypočutý svedok Ing. V. S. v Č. a v rovnakej lehote, aby predložil doklad preukazujúci jeho pracovnú neschopnosť v termíne od 23. februára 2001 do 25. februára 2011. Táto výzva obhajcovi bola doručená 1. marca 2011.

Dňa 7. marca 2011 bola súdu telefaxom doručená žiadosť o predĺženie lehoty do 10. marca 2011 na sformulovanie otázok vyššie menovanému svedkovi, pričom o práceneschopnosti obhajcu v predmetnom podaní nebola ani zmienka a k správe nebol pripojený žiadny doklad, ktorý by pracovnú neschopnosť obhajcu potvrdzoval.

Ďalej sa odôvodnenie rozhodnutia zaoberá v širokej miere lekárskymi správami, z ktorých podľa názoru konajúceho predsedu senátu nevyplýva predpísanie kľudového režimu pre pacienta (obhajcu), a preto ho nemožno považovať za dostatočné ospravedlnenie neúčasti na hlavnom pojednávaní. Zároveň je v ňom uvedené, že obhajca obvineného na žiadosť súdu nijako nereagoval a teda nevyhovel výzve súdu a bez dostatočného ospravedlnenia neposlúchol jeho príkaz.

V závere odôvodnenia rozhodnutia predseda súdu vyslovil názor, že posledná veta ustanovenia § 70 ods. 1 Tr. por. (na možnosť uloženia poriadkovej pokuty musia byť dotknuté osoby vopred upozornené) v tomto prípade nemá takú právnu relevanciu, ktorá by uloženie pokuty neumožňovala, pretože v osobe obhajcu – advokáta, ide o osobu práva znalú, ktorej povinnosti ustanovuje Ústava Slovenskej republiky, ako aj platný súbor právnych predpisov. Predmetné ustanovenie Trestného poriadku podľa jeho názoru zohráva relevantnú úlohu len v takých prípadoch, kedy je súd v priamom ústnom kontakte s osobami, s ktorými koná.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal obhajca obvineného JUDr. D. D. sťažnosť. V písomných dôvodoch uviedol, že nesúhlasí s uložením poriadkovej pokuty z dôvodu nepredloženia dokladu o pracovnej neschopnosti a neposlúchnutia príkazu súdu, nakoľko svoju neúčasť na hlavnom pojednávaní riadne a včas ospravedlnil. Nepredloženie dokladu o pracovnej neschopnosti nepovažoval za nedostatočné ospravedlnenie. Doklad o pracovnej neschopnosti má podľa neho slúžiť hlavne k uplatneniu nároku na náhradu mzdy a počas jeho praxe ešte nenastala taká situácia, žeby súdy takéto ospravedlnenie považovali za nedostatočné. Na záver uviedol, že výzve týkajúcej sa otázok na svedka vyhovieť nemohol, lebo sa klient v tom čase nachádzal mimo územia Slovenskej republiky. Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti obhajcu obvineného preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto predchádzajúce,

pričom skonštatoval, že sťažnosť je prípustná (§ 70 ods. 3 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.) a zistil, že sťažnosť podaná obhajcom obvineného JUDr. D. D. je dôvodná (ale z iného dôvodu ako obhajca uvádza vo svojej sťažnosti).

Podľa § 70 ods. 1 Tr. por. kto napriek predchádzajúcemu napomenutiu ruší konanie alebo kto sa voči súdu, prokurátorovi, alebo policajtovi správa urážlivo, alebo kto bez dostatočného ospravedlnenia neposlúchne príkaz, alebo nevyhoví výzve alebo predvolaniu podľa tohto zákona, toho môže sudca a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt potrestať poriadkovou pokutou do 1 650 eur; ak ide o právnickú osobu, až do 16 590 eur. **Na možnosť uloženia poriadkovej pokuty musia byť dotknuté osoby vopred upozornené.**

Podľa názoru najvyššieho súdu predseda senátu Špecializovaného trestného súdu nepostupoval správne, keď obhajcovi obvineného uložil poriadkovú pokutu bez toho, aby ho na to vopred upozornil. Zákonné ustanovenie totiž ako podmienku na uloženie poriadkovej pokuty (okrem iného) vyžaduje splnenie povinnosti (v tomto prípade sudcu) upozorniť dotknutú osobu vopred na možnosť jej uloženia. Nerozlišuje sa tu medzi osobami znalými práva (napr. obhajca obvineného) a osobami, ktoré právo nepoznajú. Výklad tohto ustanovenia konajúcim predsedom senátu Špecializovaného trestného súdu je v tomto smere nesprávny a najvyšší súd sa s ním vôbec nestotožnil (a to ani v tej časti, podľa ktorej ustanovenie § 70 ods. 1 Tr. por. má zohrávať relevantnú úlohu len v prípadoch, kedy je súd v priamom ústnom kontakte s osobami, s ktorými koná).

Keďže povinnosť upozornenia na možnosť uloženia poriadkovej pokuty splnená nebola, najvyšší súd sa dôvodmi jej uloženia, t.j. neposlúchnutie príkazu súdu ani nezaoberal. Je možné však poznamenať, že obhajca obvineného tento príkaz skutočne ignoroval a napriek tomu, že podľa jeho názoru sa včas a riadne ospravedlnil z neúčasti na hlavnom pojednávaní, mal na výzvu súdu reagovať aspoň tým, žeby Špecializovanému trestnému súdu svoj názor na predloženie dokladu o pracovnej neschopnosti (tak ako to uviedol v podanej sťažnosti) oznámil. Na druhej strane však Špecializovanému trestnému súdu tiež nič nebránilo, aby si tento sám vyžiadal správu o zdravotnom stave obhajcu obvineného v čase „nekonania“ hlavného pojednávaní. Predsa dočasná pracovná neschopnosť nemusí zakladať dôvod neúčasti na hlavnom pojednávaní, pokiaľ dotknutá osoba nemá vážne zdravotné problémy, ktoré jej v takejto účasti bránia.

Na základe vyššie uvedených skutočností potom Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti obhajcu obvineného rozhodol tak, že bez ďalšieho zrušil napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 7. júna 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková